

ÜÇ İKAZ ÜÇ MÜJDE

“Hz. Peygamber (s.a.v)’in o toplumda yaptığı iş, gerçekten bir temizleme ve tam anlamıyla bir arındırmaydı. Hz. Peygamber (s.a.v) onların vicdanlarını ve düşüncelerini arındırıyor, içlerini ve ahlâklarını temizliyordu.”

Hz. Muhammed (s.a.v) Denince Akla Ne Gelir?

Hz. Muhammed (s.a.v) adıyla, sanyla güvendir, adalettir, merhamettir, rahmettir, şefkattir, barıştır, esenliktir, nurdur, aydır, güneştir, azatlıktır, hürriyettir, doğruluktur, dürüstlüktür, özü sözü bir olmaktır, barıştır, kardeşliktir, dostluktur, insanlığa ulaşan yardım elidir, güzel ahlaktır, erdemdir, fazilettir, susamış gönüllere akan sonsuz pınardır, ilimdir, irfandır, medeniyet mimarıdır.

Rahmet ve Arındırma Peygamberi

Hz. Peygamber (s.a.v) rahmet ve arındırma peygamberidir. Kur'ân onun bu yönlerini şöyle ifade eder: “*Biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik*”, “*O, ümmîler arasından, kendilerinden olan bir elçi gönderdi. Bu elçi onlara Allah'ın âyetlerini okur, onları arındırır, onlara kitabı ve hikmeti öğretir. Hâlbuki daha önce belli ve kesin bir sapıklık içinde idiler*”².

Âyetin, “*Onları arındıran*” kısmını anlatırken bu konuda sorulan bir soru üzerine Hz. Peygamber (s.a.v) şöyle demiştir: “*Bu, atam İbrahim'in duası ve Hz. İsa'nın müjdesidir*”. Çünkü onlar Kâbe'yi inşa ettiklerinde nesillerinden böyle birinin gelmesi için Allah'a şöyle dua etmişlerdi: “*Ey bi-*

zim Hakîm Rabbimiz! Onların içinden öyle bir rasûl gönder ki; Kendilerine Senin âyetlerini okusun, onlara kitabı ve hikmeti öğretsin Ve onları tertemiz kılsın. Muhakkak ki azîz Sen'sin, hakîm Sen'sin! (Üstün kudret, tam hüküm ve hikmet sahibisin!)”³.

Hz. Peygamber (s.a.v)'in o toplumda yaptığı iş, gerçekten bir temizleme ve tam anlamıyla bir arındırmaydı. Hz. Peygamber (s.a.v) onların *vicdanlarını ve düşüncelerini arındırıyor*, içlerini ve ahlâklarını temizliyordu. Aile hayatlarını ve sosyal hayatlarını tertemiz hale ge-

tiriyordu. Onun öğrettikleriyle aile huzur kaynağı, dünya da yaşanır hale geliyordu. Onun daveti, gönülleri şirk inançlarından kurtarıp tevhid inancına yükseltiyordu. Yanlış düşüncelerden, imana ulaştırıyordu. Onları ahlâkî bozuklukların çirkinliklerinden arındırıp imana

dayalı temizliğe, faiz ve haram kazancın kirlerinden, helal kazancın temizliğine kavuşturuyordu. Bu gerçekten hem birey hem de toplum için kapsamlı bir arındırmaydı. Mutlu bir hayatın, gerçeğe dayalı bir yaşamın müjdecisiydi. Bu öyle bir arındırmaydı ki, gayesizliği ve sorumsuzluğu temizleyerek, insana kendisini tanıtıyor, nereden, neden ve ne için geldiğini hatırlatıyordu. Sorumluluğunu bilen mü'minin bütün düşünceleri aydınlık ufuklara yükseliyor, Rabbiyle irtibata, yüceler âlemi ile ilişkiye geçiyordu. Kendini bilen Rabbini biliyordu. Düşüncesi ve eylemi ile, bu onurlu yüce âlemin değerlerini ön plana çıkarıyor ve meseleleri ona göre değerlendiriyordu.

Kitap ve Hikmeti Öğreten Peygamber

Hz. Peygamber (s.a.v) hayatı boyunca hitap ettiği topluma hep güzel şeyler öğretti ve kötülüklerden onları nefret ettirmeye çalıştı. Kitabı ve hikmeti bilmeyen o günün Arap toplumu, Hz. Peygamber (s.a.v)'in getirdiği Kur'ân ile kitaplı bir toplum oldu. Onun sünnet ve sîreti yani örnek yaşayışı ile de istikâmet buldu. Kitabı ve hikmeti ondan öğrenen toplum, işlerin, eşyanın gerçeklerini kavradı ve öyle hikmetli işler başardı ki, biz anlatmakla bitiremiyoruz. Hatırladıkça duygulanıyor ve ibret almaya çalışıyoruz. Onun öğrettiği hikmet sayesinde insanlar güzel bakmayı, güzel düşün-

meyi ve iyi niyeti öğrendi de her türlü güzel şeyi takdir eder hale geldi. Ruhlarına, hükmün ve işin doğrusunu bu hikmet ilham etti. Bu ise gerçekten büyük bir erdemlilik ve aynı zamanda bahtiyarlıktı.

Cehâletin Karanlığından Vahyin Aydınlığına Çıkaran Peygamber

Âyetin ilgili kısmında: “Hâlbuki onlar daha öncele-ri apaçık bir sapıklık içindeydiler.” buyrulmaktadır. Gerçekten de tarihi veriler Hz.

(r.a) kralın huzuruna çıkarak şöyle dedi:

“Ey hükümdar! Biz câhiliyye içinde yaşayan bir toplumduk. Putlara tapar, ölü eti yer, fuhuş içinde yaşar, akrabalık bağlarını koparır, komşularımıza kötü davranırdık. Güçlü olanlarımız, zayıf olanlarımızı yerdî. Biz bu halde iken Yüce Allah bize içimizden bir peygamber gönderdi. Bu peygamberin soyu belli idi. Doğruluğu, eminliği ve iffetli oluşu herkesçe biliniyordu. Bu peygamber bizi Allah’a çağırırdı. O’nu bir bilmeye ve O’na ibadet etmeye, O’nun dışında

Hız. Cafer (r.a)’in saydıkları elbette bir anda olmadı. Hz. Peygamber (s.a.v) toplumu kötülüklerden kurtarıp onların kalbine iyilikleri nakşetmek için her fırsatı değerlendirdi, sabretti, yılmadı, bu uğurda fedâ edilebilecek neyi varsa fedâ etti. Bu konuda o kadar fedâkâr ki, sıkıntıya sokanlara karşı beddua etmesi istendiğinde tarihte eşine rastlanmayan şu cevabı verdi: “Ben lanetçi olarak değil, ancak rehberlik edecek bir rahmet olarak gönderildim”. Toplumu dönüştürmede en etkin iki yönteminden biri sabır, diğeri usulünce nasihat etmektir. Onun eşsiz nasihatlerinden bir demet sunarak yazımızı bitirelim:

Rasûl-i Ekrem (s.a.v) bir hadislerinde üç şeyin insanları helak edeceğini ve üç şeyin kurtaracağını haber vermektedir. Buna göre,

“Helâk edici sebepler: Boyun eğilen cimrilik, peşinden gidilen hevâ ve heves, insanın kendini beğenmesi.

İnsanı kurtaran özellikler ise: Normal ve sınırlı zamanlarda adaletli olmak, hem fakir hem de zengin iken harcamada ve davranışlarda orta yollu hareket etmek, gizlide ve açıkta Allah’tan korkmaktır.”⁴.

Dipnot

*. Prof . Dr.

1 21/Enbiyâ, 107.

2 62/Cum’a, 2.

3 2/Bakara, 129.

4 Taberânî, el-Mu’cemu’l-levsât, Kâhire 1415, VI, 47.

“Hz. Peygamber (s.a.v)’in o toplumda yaptığı iş, gerçekten bir temizleme ve tam anlamıyla bir arındırmaydı. Hz. Peygamber (s.a.v) onların vicdanlarını ve düşüncelerini arındırıyor, içlerini ve ahlâklarını temizliyordu.”

Peygamber (s.a.v)’in ilk muhataplarının pek çok alanda doğruluk terazisini kaybettiklerini göstermektedir. Hz. Ali (r.a)’nin şehit kardeşi Cafer b. Ebî Tâlib (r.a) Habeşistan hükümdarı Necâşî’ye bu câhiliyye sapıklığını çok güzel özetlemiştir. Bilindiği üzere, Kureyşliler Amr ibn-i As’ı ve Abdullah ibn-i Ebî Rebî’yi Necâşî’ye göndererek oraya hicret eden Müslümanlara karşı onu kışkırtmak, onların hükümdar katındaki değerlerini düşürmek ve böylece onları kralın himayesinden mahrum etmek istemişlerdi. Müslümanların sözcüsü Cafer

bizim ve atalarımızın ilah diye tapındığımız taşlara ve putlara ibadet etmekten el etek çekmeye davet etti. Bize doğru sözlü olmayı, emânete riâyet etmeyi, akrabalarla ilişkileri güzelleştirmeyi, komşulara iyi davranmayı öğütledi. Kan dökmeyi ve haram kazanç elde etmeyi yasakladı. Bizi fuhuştan, yalan sözden, yetim malı yemekten, iffetli kadınlara iftira atmaktan men etti. Allah’a kulluk etmemizi, O’na hiçbir şeyi ortak koşturmamızı istedi. Namaz kılmamızı, oruç tutmamızı ve zekât vermemizi emretti”.